

by inwestycyjnej może przeznaczyć na premie dla tych pracowników, którzy wyróżnili się w wykonywaniu swych zadań lub którym zlecono wykonanie zadań dodatkowych.

IV. Wysokość premii indywidualnych.

§ 7. 1. Wysokość premii indywidualnych nie może przekraczać w okresie rozliczeniowym:

- 1) 80% wynagrodzenia zasadniczego — dla dyrektora (kierownika), jego zastępców, głównego księgowego, kierownika zespołu inspektorów nadzoru, głównego inspektora nadzoru,
- 2) 60% wynagrodzenia zasadniczego — dla pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych i inspektorów nadzoru,
- 3) 50% wynagrodzenia zasadniczego — dla pozostałych pracowników inżynieryjno-technicznych, ekonomicznych oraz radcy prawnego.

2. Premie wypłacane z rezerwy funduszu premiowego dyrektora jednostki nadrzędnej (§ 3 ust. 1 pkt 1) oraz z wydzielonej części funduszu premiowego do dyspozycji dyrektora jednostki organizacyjnej służby inwestycyjnej (§ 5 ust. 1) nie mogą spowodować przekroczenia wysokości premii indywidualnej określonej w ust. 1.

3. Dla pracowników jednostek organizacyjnych służby inwestycyjnej, w których wysokość funduszu premiowego podwyższono ponad 35% funduszu płac zasadniczych zgodnie z § 2 ust. 2, wysokość premii indywidualnych określona w ust. 1 może być podniesiona za zgodą Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac.

§ 8. 1. Premie indywidualne wypłacane pracownikom finansowo-księgowym za terminowe sporządzenie bilansu (§ 3 ust. 1 pkt 3) nie mogą przekraczać 30% miesięcznego wynagrodzenia zasadniczego pracownika.

2. Premie indywidualne pracowników administracyjnych i obsługi nie mogą przekraczać 25% wynagrodzenia zasadniczego danego pracownika i wypłacane są w ramach wydzielonej części funduszu premiowego zgodnie z § 5 ust. 1.

§ 9. Premie maszynistek zatrudnionych w maszynopisowniach wypłacane są na podstawie odrębnych przepisów.

§ 10. Szczegółowe zasady wypłaty premii określają regulaminy premiowania opracowane przez dyrekcję danej jednostki organizacyjnej służby inwestycyjnej w porozumieniu z radą zakładową. Regulaminy te podlegają zatwierdzeniu, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

V. Przepisy końcowe.

§ 11. Zobowiązuje się ministrów (kierowników urzędów centralnych) do:

- 1) zawarcia z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych protokołów dodatkowych do układów zbiorowych

pracy w oparciu o zasady określone w niniejszej uchwale,

- 2) wprowadzenia w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych zasad premiowania ustalonych w niniejszej uchwale dla jednostek organizacyjnych służby inwestycyjnej, w których układy zbiorowe pracy nie obowiązują.

— § 12. Wprowadzenie zasad premiowania określonych niniejszą uchwałą następuje w ramach planowanego funduszu płac, zatwierdzonego dla danej jednostki organizacyjnej służby inwestycyjnej, zgodnie z obowiązującymi przepisami, z uwzględnieniem skutków opodatkowania likwidowanych nagród wypłacanych dotychczas w ramach planowanego funduszu premiowego.

§ 13. 1. Ministrowie Górnictwa i Energetyki, Przemysłu Ciężkiego oraz Przemysłu Chemicznego w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac oraz w uzgodnieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego mogą ustalić dla pracowników kopalń węgla, rud i surowców chemicznych, będących w budowie, odmienne zasady premiowania od ustalonych w uchwale.

2. Uruchomienie funduszu premiowego dla pracowników umysłowych wojewódzkich zarządów wodnych melioracji oraz powiatowych inspektoratów wodnych melioracji uzależnia się również od wykonania zadań w zakresie konserwacji i eksploatacji urządzeń wodno-melioracyjnych. Upoważnia się Ministra Rolnictwa do wydania odpowiednich wytycznych w tej sprawie.

3. Upoważnia się Ministra Obrony Narodowej do dostosowania w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac zasad premiowania określonych w uchwale do podległych jednostek organizacyjnych służby inwestycyjnej.

§ 14. Zaleca się centralnym związkom spółdzielczym zastosowanie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac przepisów niniejszej uchwały do pracowników jednostek organizacyjnych służby inwestycyjnej spółdzielczości.

§ 15. 1. W zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą tracą moc dotychczasowe przepisy.

2. W szczególności tracą moc:

- 1) § 2 ust. 2 uchwały nr 302 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 6 sierpnia 1958 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników służby inwestycyjnej oraz § 2, 3 i 4 załącznika do tej uchwały,
- 2) § 12 ust. 2 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 27 lipca 1965 r. w sprawie organizacji i zadań służby inwestycyjnej w państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 41, poz. 234).

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 listopada 1969 r.

w sprawie zezwolenia na zawieranie z cudzoziemcami przebywającymi w Polsce umów o wygłoszenie odczytów i wykonanie opracowań autorskich.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zezwala się jednostkom państwowym i spółdzielczym oraz organizacjom społecznym na zawieranie z cudzoziemcami czasowo przebywającymi w Polsce (cudzoziemca-

mi dewizowymi) umów o doraźne wygłoszenie wykładów, referatów, odczytów, napisanie artykułów itp. opracowania autorskie, pod warunkiem ustalenia w umowie wysokości honorarium według obowiązujących stawek krajowych, z zastrzeżeniem wypłaty honorarium w walucie polskiej do wykorzystania w kraju (bez prawa transferu za granicę).

2. Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy zawierania tylko takich umów, które zobowiązują każdą ze stron umowy do wykonania jej zobowiązań w całości w kraju.

§ 2. Zezwala się jednostkom państwowym i spółdzielczym oraz organizacjom społecznym na dokonywanie wy-

płat w złotych w kraju honorariów z umów wymienionych w § 1.

§ 3. Zawieranie przez jednostki państwowe i spółdzielcze oraz organizacje społeczne z cudzoziemcami dewizowymi umów (§ 1) oraz dokonywanie wypłat z tych umów (§ 2) na warunkach innych niż przewidziano w niniejszym zarządzeniu wymaga osobnego zezwolenia dewizowego.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*

395

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 listopada 1969 r.

w sprawie zasad ewidencji opłat za wykonane usługi.

Na podstawie § 1 ust. 4 uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski z 1965 r. Nr 47, poz. 259 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. Usługi wykonywane na zamówienie komitetów społecznych, stowarzyszeń, spółdzielni, przedsiębiorstw lub instytucji państwowych mogą być zaliczane w całości lub w części przez jednostki świadczące usługi jako usługi dla ludności, jeżeli:

- 1) jednostka zamawiająca jest tylko pośrednikiem zleającym wykonanie usługi w imieniu i na rzecz określonych osób fizycznych,
- 2) zapłata należności za wykonane usługi następuje w całości lub w określonej części ze środków pieniężnych ludności, a mianowicie:
 - a) z wpłat dokonanych przez ludność jednostce zamawiającej wykonanie usługi,
 - b) z wynagrodzeń ze stosunku pracy lub z tytułu wykonania określonej pracy albo z nagród,
 - c) z funduszy na budownictwo mieszkaniowe lub z funduszy na akcję socjalno-bytową w części przeznaczonych na indywidualną pomoc dla określonych osób fizycznych,
- 3) jednostka zamawiająca wykonanie usługi złoży oświadczenie podpisane przez kierownika jednostki i głównego księgowego, a w organizacjach społecznych nie posiadających stanowiska głównego księgowego — przez oso-

bę odpowiedzialną za gospodarkę finansową, następującej treści:

„Stwierdza się, że za zamówione i wykonane usługi zapłata nastąpi ze środków pieniężnych ludności przeznaczonych na wykonanie zamówionej usługi w wysokości zł, zgodnie z § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 22 listopada 1969 r. w sprawie zasad ewidencji opłat za wykonane usługi (Monitor Polski Nr 51, poz. 395).”

Oświadczenie powinno być zamieszczone na dokumentach, składanych jednostce świadczącej usługi, stanowiących podstawę księgowania dochodów ze sprzedaży usług, lub na załącznikach do tych dokumentów.

§ 2. Ewidencja usług dla ludności powinna być wyodrębniona w urządzeniach księgowych jednostek świadczących tego rodzaju usługi prowadzonych w ramach konta „Sprzedaż”, określonego w jednolitym planie kont, stanowiącym załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 30 czerwca 1959 r. w sprawie planów kont dla jednostek gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1959 r. Nr 66, poz. 341 oraz z 1965 r. Nr 30, poz. 165 i Nr 65, poz. 370).

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 4 marca 1966 r. w sprawie zasad ewidencji opłat za wykonane usługi (Monitor Polski Nr 10, poz. 74).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Trendota*

396

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 1 grudnia 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zwolnień i obniżek w podatku gruntowym.

Na podstawie art. 12 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o podatku gruntowym (Dz. U. z 1966 r. Nr 2, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 września 1965 r. w sprawie zwolnień i obniżek w podatku gruntowym (Monitor Polski z 1965 r. Nr 59, poz. 302 i z 1967 r. Nr 24, poz. 112) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1:
 - a) ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) grunty państwowe, otrzymane przez indywidualne gospodarstwa rolne i rolnicze spółdzielnie produkcyjne w drodze wymiany i scalenia;”
 - b) ust. 3 pkt 1 po wyrazie „wymiany” dodaje się wyrazy „i scalenia”;